

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Syngenta Slovakia s.r.o.**, so sídlom Prievozská 4/D, Bratislava, IČO: 31 349 463, zastúpený: *JUDr. Viliam Pogran*, advokát so sídlom Bajkalská 13, Bratislava, proti žalovanému: **Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky**, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1159/2008-510 zo dňa 25. februára 2008, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 23/2008 - 75 zo dňa 25. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 23/2008 - 75 zo dňa 25. marca 2011 **m e n í** tak, že konanie **z a s t a v u j e**.

Po právoplatnosti uznesenia bude vec **postúpená** žalovanému na konanie o odvolaní.

Žiaden z účastníkov **nemá právo** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4S 23/2008 - 75 zo dňa 25.3.2011 s poukazom na ust. § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1159/2008-510 zo dňa 25.2.2008, ktorým žalovaný vo veci udelenia výnimky na používanie neregistrovaného prípravku na ochranu rastlín pre spoločnosť Bayer, spol. s r.o. povolil uvedenie na trh neregistrovaného prípravku na ochranu rastlín Poncho 600 FS na obdobie 1.3.2008 až 31.5.2008 z dôvodu, že žalobu podala neoprávnená osoba, t.j. osoba, ktorá nie je na jej podanie aktívne legitimovaná. O trovách konania rozhodol súd poukazom na ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie bolo zastavené.

Krajský súd uznesenie odôvodnil tým, že z vyjadrenia Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho v Bratislave bolo preukázané, že na Slovensku bola nielen hrozba šírenia škodlivého organizmu, ale jeho šírenie bolo skutočné, celoplošné a kalamitné, a preto bolo vecou žalovaného, aby posúdil, či môže výnimočne povoliť

uvedenie prípravku Poncho 600 FS na trh za účelom ochrany poľnohospodárskej plodiny, ktorá bola napadnutá škodcom. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom žalovaného, že žalobca nemohol byť dotknutý na svojich právach postupom a rozhodnutím žalovaného. Z ust. § 32 zákona č. 193/2005 Z. z. o rastlinolekárskej starostlivosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 193/2005 Z. z.“) ani z ďalších zákonných ustanovení predmetného zákona nevyplýva, že by žalovaný pri konaní vo veci udelenia výnimiek na použitie prípravkov na ochranu rastlín mal prihliadať na trhové a podnikateľské prostredie, resp. konať na základe schválenia takéhoto postupu žalovaného, údajne dotknutej spoločnosti. Jediným kritériom na udelenie výnimky je nebezpečenstvo šírenia škodlivých organizmov, ktoré sa nedá zvládnuť iným spôsobom. Nie je úlohou v takom konaní posudzovať konkurenciu medzi chemickými spoločnosťami. Zo stanoviska Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho bolo zrejmé, že k likvidácii škodcu neprispel prípravok, ktorý už bol na trhu a navyše nový prípravok Poncho 600 FS bol s odlišným segmentom ochrany rastlín. Bolo na zvážení žalovaného, či predmetnú výnimku povolí alebo nepovolí. V takomto konaní však žalobca nemôže mať postavenie účastníka konania, ktorý by bol pri takomto rozhodovaní žalovaného oprávnený sa vyjadrovať k postupu a rozhodnutiu správneho orgánu. Žalobca nebol opomenutý účastník vo veci udelenia povolenia uvedenia na trh neregistrovaného prípravku na ochranu rastlín Poncho 600 FS pre inú obchodnú spoločnosť, pretože sa nekonalo o jeho právach, právom chránených záujmoch ani povinnostiach a tieto neboli ani rozhodnutím o udelení výnimky priamo dotknuté. Záverom krajský súd uviedol, že konkurencia viacerých prípravkov na trhu za účelom boja proti kukuričiarovi koreňovému je evidentne vítaná a to najmä vtedy, keď sa doterajší postup používania jediného prípravku Force 1,5 G ukázal ako neefektívny.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal, že celé odôvodnenie sa vzťahuje na otázku toho, či žalobca bol alebo nebol účastníkom správneho konania. Samozrejme, že táto otázka je podstatná, avšak krajský súd svoje argumenty opiera výhradne o túto skutočnosť a nevenuje sa tomu, že ***so žalobcom sa istú dobu konalo ako s účastníkom správneho konania***, avšak práve v tejto dobe došlo k porušeniu jeho procesných práv, kedy mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené. Základným pochybením zo strany krajského súdu je podľa názoru žalobcu skutočnosť, že krajský súd vyhodnotil, že žalobca nebol účastníkom konania a teda ani nemohol byť ukrátený na svojich právach. ***Žalobca účastníkom konania bol a správny orgán mu uprel jeho práva ako účastníkovi konania***, a to tým, že mu nedoručil napadnuté rozhodnutie, a teda mu odňal jeho procesné práva. Dňa 19.2.2008 vydal žalovaný oznámenie o začatí správneho konania a doručil ho žalobcovi, čo je úkon, ktorý sa v zmysle § 18 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“), vykonáva voči účastníkovi konania. Dňa 25.2.2008 vydal žalovaný napadnuté rozhodnutie, ktoré však žalobcovi nedoručil. Dňa 5.3.2008 vydal žalovaný rozhodnutie o tom, že žalobca nie je účastníkom konania. Z uvedenej časovej následnosti vyplýva, že žalovaný vydal rozhodnutie v správnom konaní ešte pred tým, ako vydal rozhodnutie o tom, že žalobca nie je účastníkom konania. Napriek tomu žalovaný toto rozhodnutie žalobcovi nedoručil. Žalovaný konal v rozpore s § 51 zákona č. 71/1967 Zb.,

keďže žalobcovi nedoručil napadnuté rozhodnutie. Týmto procesným postupom bolo žalobcovi odňaté právo podať proti napadnutému rozhodnutiu odvolanie v zmysle § 53 zákona č. 71/1967 Zb.. Ako dôkaz toho, že žalobcovi boli odňaté práva účastníka konania poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžp/2/2010 zo dňa 13.5.2010. So žalobcom správny orgán určité časové obdobie konal ako s účastníkom, avšak v tomto časovom období, kedy správny orgán jeho účastníctvo nijako nerozporoval, správny orgán procesné práva žalobcu ako účastníka správneho konania porušil, pretože mu nedoručil rozhodnutie v správnom konaní. V tomto smere spĺňa žalobca definíciu účastníka – žalobcu v správnom súdnictve podľa § 250 ods. 2 prvá veta O.s.p.. Následne žalovaný so žalobcom prestal konať úplne a vylúčil ho z postavenia účastníka správneho konania a teda potom môžeme hovoriť o tom, že žalobca je opomenutým účastníkom podľa § 250 ods. 2 druhá veta O.s.p. v spojení s § 250b ods. 2 O.s.p..

Žalobca tvrdil, že postupom správneho orgánu bol ukrátený na svojich právach. Žalobca tieto práva identifikoval ako práva vyplývajúce z ust. § 39 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 136/2001 Z. z.“). Ak teda zákon č. 136/2001 Z. z. ukladá štátnym orgánom postupovať tak, aby svojimi rozhodnutiami nezvýhodnili jedného podnikateľa na úkor iného podnikateľa, nie je potrebné vyčíslovať potenciálne škody. Postačí logická úvaha v tom, že ak sa na trhu bude okrem registrovaného prípravku predávať aj neregistrovaný prípravok, je zrejmé, že predajca registrovaného prípravku sa dostáva do podnikateľskej nevýhody v tom, že časť odberateľov sa môže rozhodnúť pre kúpu iného prípravku (ktorý by si inak nekúpili, pretože nie je registrovaný) a na dôvažok predajca registrovaného prípravku mal v súvislosti s uvedením prípravku na trh podstatne vyššie náklady, ako predajca neregistrovaného prípravku, pretože musel uhradiť značné náklady spojené s registračným procesom. Preto je nesprávny názor krajského súdu, že ust. § 32 zákona č. 193/2005 Z. z. neukladá žalovanému prihliadať na trhové a podnikateľské prostredie. Ústava Slovenskej republiky ukladá štátnym orgánom konať iba v medziach zákona, a teda štátne orgány musia prihliadať nielen na zákon, ktorý je podkladom pre ich rozhodovanie (zákon č. 193/2005 Z. z.), ale aj na iné zákony (napr. zákon č. 136/2001 Z. z.). Ak teda ust. § 32 zákona č. 193/2005 Z. z. hovorí o tom, že treba prihliadnuť na to, či je možné nebezpečenstvo zvládnuť inak, tak mal správny orgán najmä prihliadať na to, či je možné nebezpečenstvo zvládnuť predajom registrovaného prípravku tak, aby sa správny orgán vyhol prípadnému narušeniu trhového prostredia. Ak žalovaný rozhodol o tom, že žalobca nie je účastníkom správneho konania, mal by byť súčasťou administratívneho spisu relevantný dôkaz, ktorý tento názor žalovaného potvrdzuje. Žalobca je toho názoru, že žalovaný žiadny takýto dôkaz nevykonal. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobca, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby rozhodol v súlade so žalobným návrhom.

Z vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcu vyplýva, že je jeho úlohou okrem iného aj chrániť záujmy poľnohospodárskej praxe a tak na základe ust. § 32 zák. č. 193/2005 Z. z.

žalovaný konal v boji proti kukuričiarovi koreňovému. Uviedol, že zákon neukladá ako podmienku na udelenie výnimky analyzovať obchodnú situáciu konkurenčných spoločností ani údajný zásah do trhového prostredia nie je pre žalovaného kritériom na udelenie výnimky, nakoľko takéto sa v ust. § 32 zák. č. 193/2005 Z. z. ako limitujúci faktor alebo požiadavka, na ktorú by bolo treba brať ohľad, nenachádza. Zdôraznil, že povolenie uviesť na trh prípravok na ochranu rastlín podľa ust. § 32 je časovo obmedzené najviac na 120 dní počas vegetačnej doby, kedy je potrebné prípravok na ochranu rastlín aplikovať. Žalobca na etikete prípravku na ochranu rastlín Force 1,5 G uvádza, že prípravok - „pôdny insekticídny granulát zvyšuje spoľahlivosť účinku insekticídneho moridla na pozemkoch so silným výskytom kukuričiara koreňového – obzvlášť v monokultúre kukurice“. Z uvedeného vyvodil žalovaný záver, že registrovaný prípravok Force 1,5 G iné prípravky ani nenahrádza, ani im nekonkuruje, len sa v účinku dopĺňajú. Vzhľadom na to, že na Slovensku nie je žiadne registrované insekticídne moridlo proti kukuričiarovi koreňovému, udelením výnimky na insekticídne moridlo Poncho 600 FS, ktoré je odlišným segmentom ochrany rastlín, nie je žalobca dotknutý. Žalovaný sa stotožnil s názorom prezentovaným v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu ohľadne procesného postavenia žalobcu v správnom konaní a následne so záverom, že žalobca nebol ani opomenutým účastníkom konania. Na základe vyššie uvedeného navrhol žalovaný, aby súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) pristúpil k preskúmaniu napadnutého uznesenia z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalovaný vydal vo veci rozhodnutie č. 1159/2008-510 zo dňa 25.2.2008, ktorým vo veci udelenia výnimky na používanie neregistrovaného prípravku na ochranu rastlín pre spoločnosť Bayer, spol. s r.o. povolil uvedenie na trh neregistrovaného prípravku na ochranu rastlín Poncho 600 FS na obdobie 1.3.2008 až 31.3.2008.

Dňa 20.2.2008 bolo žalobcovi doručené oznámenie žalovaného z 19.2.2008 o začatí správneho konania na základe podnetu spoločnosti Bayer spol. s r.o., vo veci žiadosti o udelenie výnimky podľa ust. § 32 zák. č. 193/2005 Z. z. o rastlinolekárskej starostlivosti, na použitie prípravku na ochranu rastlín Poncho 600 FS na ošetrovanie kukurice morením proti kukuričiarovi koreňovému pre pestovateľskú sezónu 2008. K začatiu správneho konania sa vyjadril žalobca podaniami zo dňa 21.2.2008 a 22.2.2008 doručenými žalovanému dňa 22.2.2008.

Žalovaný rozhodnutím č. 1312/2008-510 zo dňa 5.3.2008 podľa ust. § 14 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní rozhodol, že žalobca nie je účastníkom správneho konania vo veci udelenia povolenia uvedenia na trh neregistrovaného prípravku na ochranu rastlín Poncho 600 FS pre spoločnosť Bayer, spol. s r.o.. Uvedené rozhodnutie bolo rozhodnutím žalovaného o rozklade č. 1973/2008-420 zo dňa 5.5.2008 potvrdené a rozkladu žalobcu nebolo vyhovené.

Žalobou pôvodne doručenou Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 3.4.2008 a následne uznesením zo dňa 17.4.2008, č. k. 3 Sž 33/2008-37 postúpenou Krajskému súdu v Bratislave, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1159/2008-510 zo dňa 25.2.2008.

Podľa ust. § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ust. § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. § 247 ods. 2 O.s.p., pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa ust. § 247 ods. 3 O.s.p., predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa ust. § 34 ods. 1 zák. č. 193/2005 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, 26) ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 14 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Zákon č. 71/1967 Zb. v § 14 ods. 1 priznáva postavenie účastníka správneho konania aj tomu, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím správneho orgánu vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak. O priznaní postavenia účastníka konania rozhoduje správny orgán, ktorý posúdi, či práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť jeho rozhodnutím priamo dotknuté. *Ten kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím priamo dotknutý, sa považuje za účastníka konania až do času, kým sa preukáže opak, teda až pokým rozhodnutie o tom, že nie je účastníkom správneho konania, nadobudne právoplatnosť.*

Podľa ust. § 53 zák. č. 71/1967 Zb. proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo svojej činnosti obdobnou vecou už zaoberal, preto v súlade s ust. § 250ja ods. 7 O.s.p. poukazuje na jeho rozhodnutie č. k. 3Sžp/14/2011 zo dňa 6.3.2012, ktorého časť odôvodnenia uvádza nasledovné:

„Jednou z procesných podmienok v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) je právoplatnosť rozhodnutia správneho orgánu. Môže ísť o prvostupňové rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok a ktoré je právoplatné dňom doručenia účastníkom konania, alebo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Princíp generálnej klauzuly, ktorý platí pre správny poriadok znamená, že účastník správneho konania sa môže odvolať proti každému prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu. Je to dané zásadou dvojinstančnosti správneho konania, ktorá vyjadruje, že každé rozhodnutie správneho orgánu je preskúmateľné ešte ďalšou inštanciou v odvolacom konaní za predpokladu, že k tomu dal účastník konania podnet podaním odvolania. Aj z tohto pravidla existujú výnimky: je to v prípade, ak správny poriadok alebo osobitný zákon vylučuje možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu, alebo ak sa účastník konania vzdal odvolania. O takéto prípady v prejednávanej veci však nejde.

Žalobca bol v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. účastníkom správneho konania, a to od momentu, kedy svoju účasť v tomto konaní ohlásil, až dokedy nebolo právoplatne rozhodnuté, že účastníkom konania nie je. Žalovanému bola dňa 4.2.2008 doručená žiadosť o nápravu protiprávneho stavu, ktorou sa žalobca domáhal postavenia účastníka konania v správnom konaní.“

Rozhodnutie žalovaného č. 1312/2008-510 o tom, že žalobca nie je účastníkom správneho konania, bolo vydané dňa 5.3.2008 a rozhodnutím žalovaného č. 1973/2008-420 zo dňa 5.5.2008 bolo potvrdené. Napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 1159/2008-510 bolo vydané dňa 25.2.2008.

„Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. účastníkom správneho konania, pretože svoju účasť v konaní ohlásil dňa 4.2.2008 a až po tom, ako bolo vydané napadnuté rozhodnutie žalovaného, nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o tom, že nie je účastníkom správneho konania, čím stratil postavenie účastníka správneho konania.

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa citovaného ustanovenia § 41 ods. 2 O.s.p. najvyšší súd podanú žalobu z hľadiska jej obsahu posúdil ako úkon - odvolanie v správnom konaní a s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 veta druhá O.s.p. rozhodol o postúpení veci žalovanému

na rozhodnutie o odvolaní žalobcu, keďže prieskumu zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov v režime podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku predchádza odvolacie konanie podľa zákona č. 71/1967 Zb.

Krajský súd síce zastavil konanie, avšak z nesprávneho dôvodu. Žalobca bol osobou oprávnenou na podanie žaloby, pretože v čase jej podania na súd bol nesporne účastníkom správneho konania. V tomto prípade k zastaveniu súdneho konania prišlo z dôvodu, že žalobca napadol prvostupňové rozhodnutie žalovaného a uvedený úkon žalobcu súd posúdil z hľadiska jeho obsahu v súlade s § 41 ods. 2 O.s.p. tak, že ide o odvolanie proti prvostupňovému správne rozhodnutiu. Keďže ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastavil s tým, že vec v tomto štádiu konania nespadá do právomoci súdu, pretože súdnemu konaniu má predchádzať správne odvolacie konanie (§ 104 ods. 1 O.s.p.).“

Na základe vyššie uvedeného je potrebné so zastavením konania postúpiť vec žalovanému na rozhodnutie o odvolaní. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 23/2008 - 75 zo dňa 25.3.2011 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 220 O.s.p. na základe uvedeného zmenil, konanie zastavil a zároveň vec postúpil žalovanému na konanie o odvolaní, keďže napadnuté rozhodnutie bolo rozhodnutím prvostupňovým, proti ktorému je prípustné odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žiadnemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože konanie bolo zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 25. apríla 2012

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth